

Крамаренко І. В. [1; ORCID ID: 0009-0005-6231-5125],
юрист, засновник ініціативи «UA Громади»,
Копій Л. І. [2; ORCID ID: 0000-0001-6672-3904],
д.с.-г.н., професор,
Копій С. Л. [2; ORCID ID: 0000-0002-7322-7244],
к.с.-г.н., доцент,
Клименко О. М. [3; ORCID ID: 0000-0002-2047-8824],
д.с.-г.н., професор

¹«UA Громади»

²Національний лісотехнічний університет України, м. Львів

³Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ВИМОГ РЕГЛАМЕНТУ (ЄС) 2023/1115EUDR ("EU DEFORESTATION REGULATION") В УКРАЇНІ

У статті розглянуто Регламент Європейського Союзу щодо вирубки лісів (EUDR) як знакову політику, спрямовану на ліквідацію товарів, пов'язаних з вирубкою лісів.

Підкреслюється важливість лісових ресурсів України в контексті європейської інтеграції і сталого розвитку та висвітлюються сучасні виклики, з якими стикається лісове господарство.

Проаналізовано виконання Україною вимог директиви EU Deforestation Regulation (EUDR), а саме втілення норм, рішень та стандартів у реальні дії, закони та процеси в державі.

Україна є активним експортером деревини, аграрної сировини та продукції, що потрапляє під дію EUDR. Тому питання відповідності новим стандартам безпосередньо впливає на логістику та доступ українських товарів до європейського ринку.

Наведено основні вимоги регламенту EUDR, що встановлюють суворі правила для всіх операторів і трейдерів, які вперше вводять товари на ринок Європейського Союзу або експортують їх з нього. Всі такі компанії повинні провести належну перевірку (due diligence) – комплексну процедуру, що включає збір документів і даних про походження продукції, оцінку ризиків та вжиття заходів для їх мінімізації.

Наведено досвід країн ЄС з імплементації вимог EUDR у національне законодавство. Встановлено, що імплементація EUDR у державах-членах ЄС має різні темпи і рівні готовності. Незважаючи на те, що регламент діє на пряму, національні системи контролю й процедури ще розгортаються.

Зазначено, що одним з ключових кроків в імplementації норм EUDR в Україні є впровадження ведення лісового господарства на принципах наближеного до природи лісівництва.

В цілому можна констатувати, що Україна має основу для імplementації вимог EUDR – є зацікавленість, є початкові технічні рішення, громадські ініціативи.

Ключові слова: імplementація; Регламент EUDR; лісові ресурси; логістичний ланцюг поставок; ринок ЄС.

Постановка проблеми. Опустелювання, зсуви, зникнення цілих видів рослин і зниження родючості ґрунту, прискорення глобального потепління – ось неповний перелік наслідків вирубки лісів.

Зміна клімату сьогодні визнається як одна з головних глобальних загроз, яка впливає і в майбутньому очікувано буде збільшувати свій вплив на лісові екосистеми [1; 2].

Біологічна продуктивність лісів є найвищою, вона зумовлює максимальні показники депонування вуглецю, використання води, акумулювання її запасів та збагачення атмосфери вологою і киснем [3; 4].

Ліси є важливим чинником розвитку держави, виступаючи стратегічним ресурсом економіки та одним із ключових елементів, що визначають рівень якості життя населення.

Інтенсивне зростання попиту на деревину на внутрішньому та зовнішньому ринках спричинило появу однієї з найбільш гострих проблем лісового господарства – самовільних рубок, наслідками яких є значні соціально-економічні та екологічні втрати.

У 2015 році Україна запровадила заборону (мораторій) на експорт необробленої деревини до ЄС з метою боротьби з незаконною вирубкою карпатських лісів [5]. Водночас Україна стала найбільшим експортером нелегальної деревини до Євросоюзу.

Масштаби зазначеної проблеми мають стійку тенденцію до зростання з року в рік, що зумовлює істотні матеріальні втрати для економіки держави та формує загрозу зниження рівня екологічної безпеки країни [6].

Отже, вивчення міжнародного досвіду, зокрема практик країн-членів Європейського Союзу, набуває особливої ваги для розроблення дієвої стратегії сталого розвитку лісового господарства України щодо запобігання знеліснення чи деградації лісів в умовах глобальних кліматичних змін.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Міжнародний досвід

впровадження окремих складових сталого лісокористування в умовах зміни клімату, аналіз інструментів лісової політики та лісове законодавство європейських країн є предметом активних наукових досліджень вітчизняних учених Дубовіча І. А., Сенька Є. І., Польовського А. М., Полякової Л. В. та ін. [7–10].

Питання адаптації Українського лісового законодавства до законодавства Європейського Союзу розглядають у своїх працях Сторожук В. Ф., Юрчишин Н. Г., Печуляк В. П. та інші науковці і практики [11–14].

Принципи національної лісової політики і повнота їх реалізації у державах ЄС розглядаються у працях Синякевича І. М., Соловія І. П., Гончаренка Л. Ф., Дубовіча І. А., Лесюка Г. М. [15–17].

Україна активно вивчає та впроваджує ці практики, зокрема через співпрацю з європейськими експертами та проєкти, щоб гармонізувати своє законодавство та практики з вимогами ЄС, що є критично важливим для інтеграції на європейські ринки.

Мета дослідження полягає у вивченні міжнародного досвіду сталого ведення лісового господарства, зокрема практик країн – членів Європейського Союзу, щодо запобігання знеліснення чи деградації лісів в умовах глобальних кліматичних змін. Імплементация вимог регламенту (ЄС) 2023/1115EUDR та можливості його застосування для лісового господарства України.

Результати дослідження та їх обговорення. У контексті глобальних екологічних викликів, таких як деградація лісів, втрата біорізноманіття, зміна клімату, регулювання логістичних ланцюгів поставок стає одним із ключових інструментів в Європейському Союзі. Для боротьби з цією проблемою Євросоюз, один із світових лідерів зеленої політики, запропонував новий інструмент – регламент щодо запобігання вирубці лісів у глобальному масштабі (EUDR).

Він встановлює вимоги до товариств і суб'єктів, які виводять товари на ринок Європейського Союзу або експортують з нього, з тим, щоб запобігти імпорту або експорту продукції, пов'язаної зі знелісненням чи деградацією лісів [18].

Регламент EUDR (Reg (ЄС) 2023/1115) набрав чинності 29 червня 2023 року і передбачає, що оператори великих підприємств мають бути готові до 30 грудня 2025 року, а для мікро- та малих підприємств – до 30 червня 2026 року.

Держави-члени повинні створити відповідні органи контролю, системи перевірки, санкції за невиконання.

Основні положення та вимоги, що покладають на операторів, трейдерів і держави-члени, розподіляються наступним чином:

Цілі та охоплення

Регламент EUDR має на меті: запобігання допуску на ринок ЄС або експорту з нього товарів та продуктів, які походять із місць, що були предметом знеліснення після 31 грудня 2020 року або з виробництва, яке спричинило деградацію лісів.

Регламент також ставить за мету підвищення прозорості логістичних ланцюгів поставок, підзвітності операторів, та суворішого контролю за товарами, пов'язаними з ризиком знеліснення чи нелегального вирубування.

Об'єкти охоплення: певні товари та продукти та супутні продукти, що імпортуються або виводяться на ринок ЄС. Регламент поширюється на сім основних товарів і продукти, що їх містять, виготовлені з них: деревина, кава, какао, соя, пальмова олія, яловичина (включно з великою рогатою худобою та м'ясними продуктами), гума (натуральний каучук).

Також – похідні або супутні продукти цих категорій, наприклад: шкіра, меблі, папір, друкована продукція (деревина), шоколад (какао), кавові напої, олії, мийні засоби (пальмова олія), кормові добавки (соєві продукти), автомобільні шини (гума) тощо.

Вимоги до операторів і трейдерів

Оператор – це особа чи компанія, яка вперше виводить товар на ринок ЄС або експортує його з ЄС. Трейдер – особа, що поширює товар на ринку ЄС без першого виведення.

Оператор має провести комплексну «належну перевірку» (due diligence): збір інформації, документів та даних від постачальників (стаття 9), оцінка ризиків (стаття 10), вжиття заходів щодо зменшення ризиків (стаття 11) у випадку, коли ризик не можна вважати незначним.

Інформація, яку потрібно отримати: геолокаційні координати місця виробництва, країна походження, право використання землі, відповідність виробництва законодавству країни походження.

Якщо ризик виявлено, необхідно вжити заходів щодо пом'якшення цього ризику (наприклад змінити постачальника, проконтролювати додатково, припинити контракт тощо).

Трейдер має забезпечити, що постачальник або оператор виконали вимоги, та зберігати відповідні записи.

Критерії відповідності вимогам EUDR

Під визначенням «зনেліснення-вільний» (deforestation-free) розуміють: продукцію, вироблену без використання земель, які після 31.12.2020 були предметом перетворення із лісу на аграрне або інше недеревне використання.

Виробництво має бути легальним, тобто відповідати законодавству країни походження (land-use rights, дозволи, екологічне законодавство, захист прав місцевих громад).

Системи контролю, записів і санкцій

Оператори та трейдери зобов'язані зберігати документацію, надавати її компетентним органам на запит.

Держави-члени мають проводити перевірки, також можливі адміністративні санкції в разі невиконання.

Регламент охоплює весь логістичний ланцюг поставок: від місця виробництва до імпорту/експорту в ЄС. Забезпечення прослідковуваності і геолокації є ключовим.

Схеми сертифікації та третьої сторони можуть бути використані як допоміжний елемент, але не скасовують відповідальності оператора.

Регламент прямо застосовний: як регламент ЄС він не потребує транспозиції в національне право держав-членів – тобто, він має пряме застосування. Проте на практиці держави-члени мають створити адміністративні механізми, контрольні-наглядові органи, системи реєстрації, санкцій.

Отже, вимоги EUDR досить комплексні і спрямовані на те, щоб імпортовані або експортовані через ЄС товари не були пов'язані з зі знелісненням або деградацією лісів, забезпечувалися належною перевіркою й прозорістю.

Оскільки регламент має пряме застосування, транспозиція національного законодавства не потрібна, але країни-члени повинні створити національні органи контролю, впровадити відповідні процедури, реєстри, і забезпечити належне дотримання.

Держави-члени створюють або обирають компетентні органи, які відповідатимуть за моніторинг, перевірку та застосування санкцій.

Створюються системи електронного реєстру/інформаційні системи, через які оператори мають подавати документи чи звіти.

У деяких країнах вводяться порядки, які деталізують процедури виконання: як проводити геолокацію, як формувати звіти, які формати даних.

Деякі країни окремо регламентують процедури оцінки ризику, запроваджують національні «бенчмарки» ризику країн-постачальників.

Практика показує, що великі підприємства почали підготовку раніше, малий бізнес стикається з більшими складнощами. Наприклад, сфера деревини, сільськогосподарських товарів.

Хоча повний перелік імплементації на рівні кожної держави-члена наразі ще формується, можна виділити деякі показові аспекти у Німеччині, Франції та Італії, де створено національні наглядові органи/механізми (деталі в національних законодавчих актах).

Наприклад, у Німеччині Федеральне агентство з охорони навколишнього середовища підготувало рекомендації для операторів/трейдерів.

У Франції побудовано електронну систему подачі даних про походження комодіті.

У багатьох країнах ЄС розроблено національні керівництва (guidance) щодо виконання регламенту: як реалізувати перевірку, як працювати з вимогами EUDR.

До викликів при імплементації у країнах ЄС слід віднести:

- складність прослідковування логістичних ланцюгів поставок, особливо у сировинних країнах-постачальниках;
- вартість дотримання (особливо для малих та середніх підприємств);
- неоднорідність готовності країн-постачальників, різна якість даних, відсутність геолокації;
- побоювання, що малий бізнес чи країни, що розвиваються, можуть бути виключені з ланцюга поставок;
- часткове затримання: наприклад, ЄС запропонував відтермінування на рік, щоб врахувати складність впровадження.

Отже, імплементація EUDR у державах-членах ЄС має різні темпи і рівні готовності. Незважаючи на те, що регламент діє напям, національні системи контролю й процедури ще розгортаються.

Це дає важливий урок для інших країн: необхідно заздалегідь готувати систему контролю, збирати дані, впроваджувати прослідковуваність.

Оцінка готовності України до імплементації цих вимог – важливе питання, враховуючи активну інтеграцію України до європейських ринків та перспективу наближення до стандартів ЄС.

На сьогодні визначене розуміння необхідності гармонізації

термінології і підготовки термінологічного базису (наприклад, чітке визначення «naturally regenerated forest», «old-growth forest»).

Покладений початок робіт із впровадження систем прослідкування та геолокації в лісовому секторі, що є фундаментальною вимогою EUDR. Та є свідомість того, що невідповідність вимогам EUDR може призвести до виключення української продукції з ринку ЄС.

Викликами імплементації в Україні слід вважати:

- законодавчу базу лісового сектору, яка є застарілою, потребує суттєвого перегляду або заміни;
- інституційну і адміністративну спроможність: потребується побудова відповідних контролюючих органів, системи реєстрації, нагляду, санкцій;
- відсутність повної та надійної системи геолокації, або її покриття може не охоплювати всю територію чи весь сектор;
- велику кількість дрібних виробників або суб'єктів, які можуть не мати ресурсів для виконання складних процедур due diligence;
- поточний ризик нелегальної лісозаготівлі та недостатній контроль: наприклад, згідно з даними Forest Trends, Україна має високий ризик нелегальної деревини;
- конфліктну ситуацію (війна) додає ризиків, витрат і викликів у впровадженні систем.

Щодо готовності, то в цілому можна констатувати, що Україна має основу для імплементації вимог EUDR – є зацікавленість, є початкові технічні рішення, громадські ініціативи.

Проте, готовність наразі є середньою, і вона потребує суттєвих доопрацювань, особливо в частині законодавства, адміністративних процедур, охоплення всіх виробників, побудови інституційного контролю. У зв'язку з тим, що терміни застосування EUDR наближаються, Україні варто прискорити роботу.

Для повної імплементації вимог EUDR Україна має здійснити певні системні кроки:

- Законодавчі та нормативні заходи

Розробити та ухвалити новий чи суттєво оновлений «Лісовий кодекс» або законодавство про лісове господарство, який включатиме вимоги геолокації, право власності/користування, облік ділянок, механізм контролю.

Прийняти закон або нормативний акт, що встановить обов'язки виробників, експортерів, трейдерів щодо документування ланцюгу

поставок, відповідно до EUDR (наприклад щодо товарів, пов'язаних з ризиком знеліснення).

Впровадити національні процедури оцінки ризику, заходи щодо пом'якшення ризиків, санкції за невиконання, у тому числі штрафи, заборони.

Уніфікувати термінологію та стандарти відповідно до ЄС: наприклад, чіткі визначення «ліс», «дефорестація», «деградація лісів», «naturally regenerated forest», «old-growth forest».

- Інституційні заходи та контроль

Створити чи призначити компетентний орган (або органи) контролю, що відповідатимуть за моніторинг, перевірки, санкції, звітування щодо виконання EUDR.

Забезпечити ресурси для цього органу: кадрові, технічні, інформаційні (бази даних, геолокаційні системи, ІТ-системи).

Розробити систему електронного реєстру/платформи для подачі даних операторами/трейдерами, зберігання документів, надання доступу контролюючим органам.

Забезпечити інтеграцію системи геолокації ділянок лісозаготівлі, прослідковування від ділянки до товару, можливість аудиту.

- Підтримка бізнесу та виробників

Провести інформаційно-консультативні кампанії для виробників, експортерів, трейдерів, особливо малих та середніх підприємств, щодо вимог EUDR, процедур, ризиків невідповідності.

Розробити методичні керівництва, шаблони, чек-листи, які допоможуть бізнесу виконувати процедури due diligence.

Забезпечити стимулювання переходу на відповідні практики: наприклад, підтримка сертифікації (FSC/PEFC etc), фінансова/технічна допомога малим виробникам, що прагнуть відповідати вимогам.

Залучити бізнес-асоціації, громадські організації до співпраці: формувати спільно узгоджені стандарти, механізми звітування, аудит.

- Технічні та інформаційні заходи

Впровадити/удосконалити систему геолокації лісозаготівельних ділянок, облік маршруту лісопродукції, зберігання даних про кожен лог/транзакцію.

Інтегрувати технології блокчейну, ІТ-системи для прослідковування ланцюгу поставок. (Під час круглого столу зазначено, що Україна вже має технічні рішення, які потребують нормативного закріплення).

Забезпечити доступність даних, можливість аудиту, контроль

третьою стороною.

Створити навчальні модулі для виробників/експортерів з практичної реалізації прослідковування, звітування, геолокації.

- Моніторинг, аудит та звітність

Встановити щорічний звіт про виконання вимог (наприклад, кількість операторів, які подали дані, кількість перевірок, виявлених порушень).

Передбачити механізм аудиту та перевірок: як внутрішніх, так і зовнішніх.

Залучити громадянське суспільство до моніторингу: створити відкриті платформи, публічні дані про лісозаготівлю, походження продукції.

Забезпечити санкції за недотримання вимог (наприклад, за продаж продукції, яка не відповідає «дефорестація-вільний» стандарту).

- Міжнародна співпраця

Україна має взаємодіяти з ЄС, щоб отримати технічну підтримку, обмін досвідом, навчання та фінансування.

Співпрацювати із країнами-постачальниками/партнерами, до яких спрямована українська продукція: щоб гарантувати, що ланцюги поставок відповідають стандартам ЄС.

Участь у міжнародних ініціативах з сертифікації, стандартів (наприклад FSC/PEFC), щоб підвищити довіру до продукції українського походження.

- Підготовка до ризиків і пом'якшення

Визначити ключові ризики: непрозорі ланцюги поставок, відсутність геолокації, недобросовісні виробники, відсутність контролю за малими виробниками, конфліктні території.

Розробити план дій щодо пом'якшення цих ризиків: наприклад, більш жорсткий контроль постачальників, стимулювання сертифікації, виключення постачальників із сумнівною історією.

Забезпечити, щоб малі виробники не були автоматично виключені через складність вимог: передбачити підтримку, спрощені процедури.

Висновки. Регламент EUDR встановлює значні й амбітні вимоги до прослідковування логістичних ланцюгів поставок товарів, які можуть бути пов'язані з дефорестацією або деградацією лісів. Це створює нову реальність для компаній, які працюють з товарами, що

імпортуються в ЄС, а також для країн-постачальників і транзитних країн.

Країни ЄС вже розпочали імплементацію: створюються компетентні органи, системи контролю, але і вони стикаються зі складнощами – особливо в частині прослідковування логістичних ланцюгів, технічних систем, малих підприємств.

Для України підготовка йде, але є значні завдання, зокрема законодавчі, інституційні, технічні. Проте, враховуючи зацікавленість, вже наявні ініціативи громадянського суспільства, українські виробники мають шанс ефективно підготуватися до нових вимог і зберегти або розширити доступ до ринків ЄС.

Рекомендовано покрово працювати над законодавством, інституційною спроможністю, підтримкою бізнесу, технічною прослідковуваністю та моніторингом. Вчасна підготовка підвищить конкурентоздатність української продукції та знизить ризики втрати ринку ЄС.

1. IPCC. Climate Change 2021: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change. Cambridge : Cambridge University Press, 2021. 2391 с. DOI: <https://doi.org/10.1017/9781009157896>.
2. Лакида П. І., Букша І. Ф., Пастернак В. П. Зменшення ризику глобальної зміни клімату шляхом депонування вуглецю при лісорозведенні та лісовідновленні в Україні. *Науковий вісник НАУ* : зб. наук. праць. К. : Вид-во НАУ, 2004. Вип. 79. С. 212–217.
3. Букша І., Пастернак В., Корнієнко В. Роль лісового господарства у зменшенні ризику глобальних змін клімату. *Лісовий і мисливський журнал*. 2002. № 1. С. 28–29.
4. Швиденко А. З., Букша І. Ф., Краковська С. В. Уразливість лісів України до змін клімату : монографія. Київ : Ніка-Центр, 2018. 184 с.
5. Про внесення змін до Закону України «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів підприємницької діяльності, пов'язаної з реалізацією та експортом лісоматеріалів» щодо тимчасової заборони експорту лісоматеріалів у необробленому вигляді. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/325-19#Text> (дата звернення: 10.10.2025).
6. Бахновська І. П., Ковальчук Ю. І. Актуальні питання порушення законодавства щодо незаконної вирубки лісу. *Часопис Київського університету права* : електронне наукове фахове видання. Київ : «Київський університет права», 2021. № 1. С. 245–249.
7. Волковська Ю., Дубовіч І. Стале ведення лісового господарства в умовах зміни клімату: досвід країн-членів ЄС. *Сталий розвиток економіки*. 2025. № 4(51). С. 403–408. URL: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-51-56>
8. Сенько Є. І. Аналіз лісової політики європейських країн. *Науковий вісник Українського державного лісотехнічного університету* : зб. наук.-техн. праць. *Менеджмент природних ресурсів, екологічна і лісова політика*. Львів, 2004. Вип. 14.2. С. 140–146.
9. Польовский А. М. Аналіз глобальних проблем знеліснення та сталого лісокористування. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2013. Вип. 23.8. С. 27–33.
10. Полякова Л., Сторожук В., Попов М. та ін. Порівняльний аналіз лісових законів європейських країн. *Лісовий і мисливський журнал*. 2003. № 3–4.
11. Сторожук В. Огляд стану адаптації

українського лісового законодавства до законодавства Європейського Союзу. URL: https://wood.openforest.org.ua/wp-content/uploads/2019/12/storozhuk_adaptacziya-k-es.pdf (дата звернення: 10.10.2025). **12.** Кагало О., Проценко Л., Бондарук Г., Скрильніков Д. Розробка ключових законодавчих актів щодо охорони біорізноманіття в лісах: адаптація українського законодавства до вимог ЄС. URL: https://wwfeu.awsassets.panda.org/downloads/development_of_legislation_for_biodiversity_protection_ua_.pdf (дата звернення: 10.10.2025). **13.** Юрчишин Н. Г. Адаптація лісового законодавства України до законодавства ЄС: проблеми теорії та практики. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2013. Вип. 1(3). С. 218–227. **14.** Печуляк В. П. Лісове законодавство України та Європейського Союзу. *Науковий вісник Національного університету ДПС України. Економіка, право*. 2011. № 2 (53). С. 149–154. **15.** Синякевич І. М. Екологічна політика. Стратегія подолання глобальних екологічних загроз : монографія / Нац. лісотехн. ун-т України. Львів : ЗУКЦ, 2011. 331 с. **16.** Соловій І. П., Гончаренко Л. Ф. Лісова політика щодо стимулювання лісового господарства у країнах Європейського Союзу. *Науковий вісник НЛТУ України* : зб. наук.-техн. праць. 2003. Вип. 13.2. С. 65–74. **17.** Дубовіч І. А., Лесюк Г. М. Перспективи застосування в Україні зарубіжного досвіду управління лісовим господарством. *Причорноморські економічні студії*. 2017. № 20. С. 82–87. **18.** Regulation (EU) 2023/1115 of the European Parliament and of the Council. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2023/1115/oj/eng> (дата звернення: 10.10.2025).

REFERENCES:

1. IPCC. Climate Change 2021: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change. Cambridge : Cambridge University Press, 2021. 2391 s. DOI: <https://doi.org/10.1017/9781009157896>. **2.** Lakyda P. I., Buksha I. F., Pasternak V. P. Zmenschennia ryzyku hlobalnoi zminy klimatu shliakhom deponuvannya vuhletsiu pry lisorozvedenni ta lisovidnovlenni v Ukraini. *Naukovyi visnyk NAU* : zb. nauk. prats. K. : Vyd-vo NAU, 2004. Vyp. 79. S. 212–217. **3.** Buksha I., Pasternak V., Korniienko V. Rol lisovoho hospodarstva u zmenshenni ryzyku hlobalnykh zmin klimatu. *Lisovyi i myslyvskyi zhurnal*. 2002. № 1. S. 28–29. **4.** Shvydenko A. Z., Buksha I. F., Krakovska S. V. Urazlyvist lisiv Ukrainy do zmin klimatu : monohrafiia. Kyiv : Nika-Tsentr, 2018. 184 s. **5.** Pro vnesennia zmin do Zakonu Ukrainy «Pro osoblyvosti derzhavnoho rehuliuвання diialnosti subiektiv pidpriemnytskoi diialnosti, poviazanoi z realizatsiieiu ta eksportom lisomaterialiv» shchodo tymchasovoi zaborony eksportu lisomaterialiv u neobroblenomomu vyhliadi. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/325-19#Text> (data zvernennia: 10.10.2025). **6.** Bakhnovska I. P., Kovalchuk Yu. I. Aktualni pytannia porushennia zakonodavstva shchodo nezakonnoi vyrubky lisu. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava* : elektronne naukove fakhove vydannia. Kyiv : «Kyivskyi universytet prava», 2021. № 1. S. 245–249. **7.** Volkovska Yu., Dubovich I. Stale vedennia lisovoho hospodarstva v umovakh zminy klimatu: dosvid krain-chleniv YeS. *Stalyi rozvytok ekonomiky*. 2025. № 4(51). S. 403–408. URL: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-51-56> **8.** Senko Ye. I. Analiz lisovoi polityky yevropeyskykh krain. *Naukovyi visnyk Ukrainiskoho derzhavnoho lisotekhnichnoho universytetu* : zb. nauk.-tekhn. prats. Menedzhment pryrodnykh resursiv, ekolohichna i lisova polityka. Lviv, 2004. Vyp. 14.2. S. 140–146. **9.** Polovskyi A. M. Analiz hlobalnykh problem znelisnennia ta staloho lisokorystuvannia. *Naukovyi visnyk NLTU Ukrainy*. 2013. Vyp. 23.8. S. 27–33. **10.** Poliakova L.,

Storozhuk V., Popov M. ta in. Porivnialnyi analiz lisovykh zakoniv yevropeiskykh krain. *Lisovyi i myslyvskyi zhurnal*. 2003. № 3–4. **11.** Storozhuk V. Ohliad stanu adaptatsii ukrainskoho lisovoho zakonodavstva do zakonodavstva Yevropeiskoho Soiuzu. URL: https://wood.openforest.org.ua/wp-content/uploads/2019/12/storozhuk_adaptacziya-k-es.pdf (data zvernennia: 10.10.2025). **12.** Kahalo O., Protsenko L., Bondaruk H., Skrylnikov D. Rozrobka kliuchovykh zakonodavchykh aktiv shchodo okhorony bioriznomanittia v lisakh: adaptatsiia ukrainskoho zakonodavstva do vymoh YeS. URL: https://wwfeu.awsassets.panda.org/downloads/development_of_legislation_for_biodiversity_protection_ua_.pdf (data zvernennia: 10.10.2025). **13.** Yurchyshyn N. H. Adaptatsiia lisovoho zakonodavstva Ukrainy do zakonodavstva YeS: problemy teorii ta praktyky. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk*. 2013. Vyp. 1(3). S. 218–227. **14.** Pechuliak V. P. Lisove zakonodavstvo Ukrainy ta Yevropeiskoho Soiuzu. Naukovyi visnyk Natsionalnoho universytetu DPS Ukrainy. *Ekonomika, pravo*. 2011. № 2 (53). S. 149–154. **15.** Syniakevych I. M. Ekolohichna polityka. Stratehiiia podolannia hlobalnykh ekolohichnykh zahroz : monohrafiia / Nats. lisotekhn. un-t Ukrainy. Lviv : ZUKTs, 2011. 331 c. **16.** Solovii I. P., Honcharenko L. F. Lisova polityka shchodo stymuliuвання lisovoho hospodarstva u krainakh Yevropeiskoho Soiuzu. *Naukovyi visnyk NLTU Ukrainy* : zb. nauk.-tekhn. prats. 2003. Vyp. 13.2. S. 65–74. **17.** Dubovich I. A., Lesiuk H. M. Perspektyvy zastosuvannya v Ukraini zarubizhnogo dosvidu upravlinnia lisovym hospodarstvom. *Prychornomorski ekonomichni studii*. 2017. № 20. S. 82–87. **18.** Regulation (EU) 2023/1115 of the European Parliament and of the Council. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2023/1115/oj/eng> (data zvernennia: 10.10.2025).

Kramarenko I. V. [1; ORCID ID: 0009-0005-6231-5125],

Lawyer, Founder of the Initiative «UA Hromady»,

Kopii L. I. [2; ORCID ID: 0000-0001-6672-3904],

Doctor of Agricultural Sciences, Professor,

Kopii S. L. [2; ORCID ID: 0000-0002-7322-7244],

Candidate of Agricultural Sciences (Ph.D.), Associate Professor,

Klymenko O. M. [3; ORCID ID: 0000-0002-2047-8824],

Doctor of Agricultural Sciences, Professor

¹«UA Hromady»

²National Forestry University of Ukraine, Lviv

³National University of Water and Environmental Engineering, Rivne

IMPLEMENTATION OF THE REQUIREMENTS OF REGULATION (EU) 2023/1115 EUDR (“EU DEFORESTATION REGULATION”) IN UKRAINE

The article examines the European Union's Deforestation Regulation (EUDR) as a landmark policy aimed at eliminating goods associated with deforestation.

It highlights the importance of Ukraine's forest resources in the context of European integration and sustainable development and highlights the

current challenges facing the forestry sector.

It analyzes Ukraine's implementation of the EU Deforestation Regulation (EUDR), namely the translation of norms, decisions, and standards into real actions, laws, and processes in the country.

Ukraine is an active exporter of timber, agricultural raw materials, and products that fall under the EUDR. Therefore, the issue of compliance with new standards directly affects the logistics and access of Ukrainian goods to the European market.

The main requirements of the EUDR regulation are set out, establishing strict rules for all operators and traders who are introducing goods into the European Union market for the first time or exporting them from it. All such companies must conduct due diligence – a comprehensive procedure that includes collecting documents and data on the origin of products, assessing risks, and taking measures to minimize them.

The experience of EU countries in implementing EUDR requirements into national legislation is presented. It has been established that the implementation of EUDR in EU member states has different rates and levels of readiness. Although the regulation is directly applicable, national control systems and procedures are still being developed.

It is noted that one of the key steps in the implementation of EUDR standards in Ukraine is the introduction of forest management based on the principles of nature-friendly forestry.

In general, it can be stated that Ukraine has the basis for implementing EUDR requirements – there is interest, initial technical solutions, and public initiatives.

Keywords: implementation; EUDR Regulation; forest resources; logistics supply chain; EU market.

Отримано: 21 листопада 2025 року
Прорецензовано: 26 листопада 2025 року
Прийнято до друку: 28 листопада 2025 року